

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 7C/6/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714203512
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2014:2714203512.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudkyňou JUDr. Vladimírou Slobodovou v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, Bratislava, IČO: 35 697 270, zast. advokátskou kanceláriou Bobák, Bollová a spol., s.r.o., Dr. VI. Clementisa 10, Bratislava, IČO: 35 855 673 proti odporcovi: P. L., Z.. XX.X.XXXX, B. Z.. Q. XXX/XX, B., občan SR, o zaplatenie 1.050,11 eur s príslušenstvom, za účasti Združenia na ochranu spotrebiteľov OBRANA, Park Angelinum 2, Košice, IČO: 42 326 923 ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu, takto

r o z h o d o l :

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 375,11 eur spolu s úrokom z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 375,11 eur od 12.12.2012 do zaplatenia, v splátkach po 32 eur mesačne vždy do 28-dňa v mesiaci počínajúc právoplatnosťou tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Vo zvyšku súd návrh zamietá.

Súd odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

Súd vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 9.6.2014 domáhal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 1.050,11 eur s 8,75 % úrokom z omeškania ročne od 12.12.2012 do zaplatenia a trovy konania z titulu neuhradených poplatkov za hovorné, mesačné v sume 375,11 eur a vzniknutej škody v sume 675 eur.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom odporcu, písomným vyjadrením právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, zmluvou o poskytovaní verejných služieb a dodatkom k zmluve zo dňa 30.7.2012, zmluvou o poskytovaní verejných služieb a dodatkom k zmluve zo dňa 1.8.2012, pokusom o pokonávku zo dňa 27.11.2012, všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb, faktúrou č. 2162803377 na sumu 128,38 eur, faktúrou č. 2166279573 na sumu 2,33 eur, faktúrou č. 2166284039 na sumu 139 eur, faktúrou č. 2169803573 na sumu 76,74 eur, faktúrou č. 2162803129 na sumu 29,66 eur, ako i z ostatného obsahu spisu zistil tento stav veci:

I. Na základe zmluvy o poskytovaní verejnej služby číslo č. A6426569 zo dňa 30.7.2012 uzatvorenej medzi navrhovateľom a odporcom, navrhovateľ vypožičal odporcovi 1 ks SIM karty, priradil jej telefónne číslo a poskytoval telekomunikačné služby mobilným telefónnym prístrojom. Odporca užíval služby navrhovateľa od 30.7.2012 .

Na základe dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 30.7.2012 navrhovateľ odporcovi odpredal mobilný telefón zn. HTC Desire C black za kúpnu cenu 1 euro. Podľa čl. 2 , bod 2.3. predmetného dodatku sa odporca zaviazal, že po dobu 24 mesiacov od dátumu uzavretia dodatku nepožiada o vypojenie SIM karty z prevádzky a že sa nedopustí takého konania a ani neumožní také konania, na základe ktorého by navrhovateľovi vzniklo právo odstúpiť od zmluvy alebo právo vypovedať túto zmluvu z dôvodu porušenia povinností odporcu. Z obsahu listín predložených navrhovateľom mal súd preukázané, že k 30.7.2012 bola u neho predajná cena telefónu zn. HTC Desire C black: 215 eur.

II. Na základe zmluvy o poskytovaní verejnej služby číslo č. A6430767 zo dňa 1.8.2012 uzatvorenej medzi navrhovateľom a odporcom, navrhovateľ vypožičal odporcovi 1 ks SIM karty, priradil jej telefónne číslo a poskytoval telekomunikačné služby mobilným telefónnym prístrojom. Odporca užíval služby navrhovateľa od 1.8.2012.

Na základe dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 1.8.2012 navrhovateľ odporcovi odpredal mobilný telefón zn. HTC One S za kúpnu cenu 29 eur. Podľa čl. 2 , bod 2.3. predmetného dodatku sa odporca zaviazal, že po dobu 24 mesiacov od dátumu uzavretia dodatku nepožiada o vypojenie SIM karty z prevádzky a že sa nedopustí takého konania a ani neumožní také konania, na základe ktorého by navrhovateľovi vzniklo právo odstúpiť od zmluvy alebo právo vypovedať túto zmluvu z dôvodu porušenia povinností odporcu. Z obsahu listín predložených navrhovateľom mal súd preukázané, že k 1.8.2012 bola u neho predajná cena telefónu zn. HTC One S: 490 eur.

Súd mal preukázané, že odporca neuhradil faktúry za elektronické komunikačné služby za obdobie 08/2012-10/2012 v celkovej sume 375,11 eur. Ďalej v zmysle čl. 2, bod. 2.5. týchto dodatkov v prípade porušenia zmluvných povinností zo strany odporcu (užívateľa) je povinný uhradiť navrhovateľovi zmluvné pokuty 214 eur a 461 eur. Zmluvné strany si dohodli, že zaplatením akejkoľvek zmluvnej pokuty nezaniká právo navrhovateľa na náhradu škody v plnom rozsahu. V obsahu dodatku nebolo nikde uvedené, že by zmluvná pokuta predstavovala výšku zľavy z kúpnej ceny mobilného telefónu.

Odporcovi boli vyfakturované sumy podľa faktúr, a to faktúra č. 2162803377 z 10.8.2012 (splatná 24.8.2012) na sumu 128,38 eur, faktúrou č. 2166279573 z 10.9.2012 (splatná 24.9.2012) na sumu 2,33 eur za upomienku, faktúrou č. 2166284039 z 10.9.2012 (splatná 24.9.2012) na sumu 139 eur, faktúrou č. 2169803573 z 10.10.2012 (splatná 24.10.2012) na sumu 76,74 eur, faktúrou č. 2162803129 z 10.8.2012 (splatná 24.8.2012) na sumu 29,66 eur.

Navrhovateľ vyzval odporcu pokusom o pokonávku zo dňa 27.11.2012 na zaplatenie dlžnej sumy 375,11 eur za poskytnuté elektronické komunikačné služby za obdobie 8-10/2012 a zmluvných pokút/náhrady škody v celkovej sume 675 eur v lehote do 11.12.2012. Keďže doposiaľ dlžnú sumu neuhradil, dostal sa do omeškania k 12.12.2012 s úhradou navrhovateľom požadovanej sumy.

Navrhovateľ odôvodnil uplatnený nárok na 214 eur tým, že škoda v tejto výške mu vznikla za odpredaný mobilný telefón HTC Desire C black. Škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou telefónu 215 eur a jeho akciovou kúpnu cenou 1 euro, t.j. škodu spôsobenú odporcom navrhovateľovi tým, že získal telefón za cenu zvýhodnenej oproti trhovej cene tak, že sa zaviazal podpisom dodatku používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby, platiť riadne cenu za poskytnuté služby. Navrhovateľ ďalej uviedol, že zmluvná pokuta dohodnutá v dodatku k zmluve o pripojení mala plniť funkciu paušalizovanej náhrady škody v prípade porušenia zmluvy, ktorá by mu prípadne mohla vzniknúť tým, že navrhovateľ si splnil povinnosť poskytnúť zvýhodnené služby a telefón za akciovú cenu, ale odporca si nespĺní svoju základnú povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu viazanosti a riadne a včas uhrádzať splatné záväzky.

Navrhovateľ odôvodnil uplatnený nárok na 461 eur tým, že škoda v tejto výške mu vznikla za odpredaný mobilný telefón HTC One S. Škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou telefónu 490 eur a jeho akciovou kúpnu cenou 29 euro, t.j. škodu spôsobenú odporcom navrhovateľovi tým, že získal telefón za cenu zvýhodnenej oproti trhovej cene tak, že sa zaviazal podpisom dodatku používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby, platiť riadne cenu za poskytnuté služby. Navrhovateľ ďalej uviedol, že zmluvná pokuta dohodnutá v dodatku k zmluve o pripojení mala plniť funkciu paušalizovanej náhrady škody v prípade porušenia zmluvy, ktorá by mu prípadne mohla vzniknúť tým, že navrhovateľ si splnil povinnosť poskytnúť zvýhodnené služby a telefón za akciovú cenu, ale odporca si nespĺní svoju základnú povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu viazanosti a riadne a včas uhrádzať splatné záväzky.

Odporca na pojednávaní k veci uviedol, že v čase uzatvárania zmlúv o pripojení nebol zamestnaný. Videl šancu privyrobiť si predajom telefónov. odporca poukázuc na svoje aktuálne majetkové a zárobkové pomery žiadal súd povoliť mu dlh splácať po cca 30 eur mesačne. V súčasnosti je zamestnaný vo fabrike ako robotník a zarába 62 CZK na hodinu. Má základné vzdelanie. Býva v spoločnej domácnosti s partnerkou, ktorá nerobí, berie podporu v nezamestnanosti. Odporca nemá vyživovaciu povinnosť k žiadnym deťom. Nevlastní žiadne nehnuteľnosti ani auto, vodičské oprávnenie má zadržané. Doposiaľ si privyrábala brigádne v J.

Vedľajší účastník vstúpil do konania na stranu odporcu len v časti uplatnenej sumy 675 eur z titulu náhrady škody. Jeho právny zástupca si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia počítajúc odmenu za jeden úkon práve z tejto sumy 675 eur ako tarifnej hodnoty. Konkrétne si uplatnil sumu 118,98 eur pozostávajúcu z odmeny za 2 úkony právnej služby x 51,45 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie sa vo veci); 2 x režijný paušál á 8,04 eur.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka sa vo svojom vyjadrení opieral o ustanovenia § 52 ods. 2 OZ, § 53 ods. 1 veta prvá OZ, § 53 ods. 5 OZ, § 53a ods. 1 OZ, § 4 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. Na podporu svojich tvrdení sa odvolával na množstvo obdobných rozhodnutí vydaných inými súdmi (pr. rozsudky KS v Prešove sp. zn. 1Co/27/2012 z 30.5.2012, 3Co/17/2012 z 23.5.2012, 4Co/18/2012 z 7.9.2012, 5Co/37/2012 z 12.7.2012, 16Co/33/2012 z 16.4.2012, 18Co/34/2012 z 16.8.2012,...). V rámci svojho vyjadrenia na obranu odporcu poukázal na čl. 2.5. Zmluvy o pripojení a dodatku, kde sa uvádza povinnosť účastníka zaplatiť podniku zmluvnú pokutu 675 eur v prípade porušenia niektorej z povinností uvedenej v bode 2.3 alebo 2.4 tohto článku. Dal do pozornosti, že podľa tohto bodu vznikne podniku právo na zmluvnú pokutu v okamihu porušenia povinnosti účastníkom. pritom účastník je zároveň povinný uhradiť podnik náhradu škody , ktorej výška presahuje výšku dohodnutej zmluvnej pokuty. Taktiež poukázal na to, že z obsahu pokusu o pokonávku z 27.11.2012 mu vyplýva, že odporca bol vyzvaný na úhradu hovoreného a zmluvnej pokuty/náhrady škody a nie na náhradu špecifikovanej a konkretizovanej škody, preto sa s týmto nárokom nemohol dostať ani do omeškania, keďže nebol navrhovateľom vyzvaný na náhradu škody. Je toho názoru, že navrhovateľ sa sumy 675 eur domáha naďalej ako zmluvnej pokuty, len ju modifikuje. nepopiera, že ak by bola viazanosť bola platná, porušenie záväzku viazanosti môže spôsobiť škodu, no malo by ísť o škodu skutočnú. Rozdiel medzi kúpnu a akciovou cenou telefónu nie je následkom protiprávneho úkonu odporcu, ale výsledkom zmluvnej dohody tak ako aj samotná kúpna cena. Záverom už len uviedol, že nárok za neuhradené služby považuje za dôvodný.

Podľa § 44 ods. 1 zák. č. 351/2011 Z.z. o elektronických telekomunikáciách (ďalej len Zákon o elektronických telekomunikáciách), zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa § 44 ods. 3 zákona o elektronických telekomunikáciách, zmluva o poskytovaní verejných služieb musí obsahovať a) identifikačné údaje zmluvných strán v rozsahu podľa § 15 ods. 2,b) popis poskytovaných služieb, c) možnosť účastníka zverejniť alebo nezverejniť jeho osobné údaje v telefónnom zozname a informačných službách o účastníckych číslach a možnosť vybrať si, ktoré osobné údaje zverejní podľa § 59 ods. 2,d) podrobnosti o cenách vrátane prostriedkov, ktorými je možné získať aktuálne informácie o platných cenách, servisných poplatkoch, ponúkané spôsoby platby a rozdiely v nákladoch účastníka súvisiace so spôsobom platby, e) informácie o termínoch a spôsobe fakturácie za poskytnuté služby,f) čas trvania zmluvy o poskytovaní verejných služieb, podmienky jej predĺženia a ukončenia vrátane minimálnych podmienok používania alebo trvania služby, ktoré sa musia splniť v záujme využívania výhod z akcií na podporu predaja, poplatkov súvisiacich s prenosom čísel a iných identifikátorov, poplatkov splatných pri ukončení zmluvy o poskytovaní verejných služieb a náhrady nákladov súvisiacich s koncovými zariadeniami, g) spôsoby odškodnenia a systémy úhrad, ktoré sa uplatnia v prípade nesplnenia zmluvne dohodnutej úrovne kvality služieb, h) spôsob urovnávania sporov podľa § 75,i) druhy opatrení, ktoré môže podnik prijať v prípade narušenia bezpečnosti alebo integrity siete, alebo v prípade jej ohrozenia alebo poškodenia.

Podľa § 44 ods. 4 zákona o elektronických telekomunikáciách, ak sa účastník, ktorým je fyzická osoba, zaviazne využívať určitú verejnú službu podniku počas určitého minimálneho obdobia, nesmie toto obdobie pri prvom uzavretí zmluvy o poskytovaní danej verejnej služby presiahnuť 24 mesiacov; podnik je zároveň povinný poskytnúť užívateľovi možnosť uzatvoriť zmluvu o poskytovaní verejných služieb, pri ktorej toto obdobie nepresiahne 12 mesiacov. Bez ohľadu na minimálne obdobie platnosti zmluvy o poskytovaní verejných služieb, podnik je povinný zabezpečiť, aby zmluvné podmienky a postupy pri ukončení zmluvy neodrádzali účastníka od zmeny poskytovateľa služieb.

Podľa § 2 písm. a), b), e) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), a) spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania, b) predávajúcim je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti alebo povolania, alebo osoba konajúca v jej mene alebo na jej účet, e) dodávateľom je podnikateľ, ktorý priamo alebo prostredníctvom iných podnikateľov dodal predávajúcemu výrobok a ktorého činnosť neovplyvňuje vlastnosti výrobku

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (účinný v čase uzavretia zmluvy), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2,3, 4 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka (účinný v čase uzatvárania zmlúv o pripojení a dodatkov k nim), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods. 3 písm. Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Citované ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka vychádza z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a oproti spotrebiteľovi so znalosťou ponúkaného tovaru a služieb, čo zodpovedá poctivému prístupu v podnikaní. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné (pre porovnanie uznesenie IV. ÚS 55/2011). Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou (§ 53 ods. 5 OZ). Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolávajú právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Je potrebné zdôrazniť, že ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne

formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

V danom štádiu konania je jeho predmetom zaplatenie za neuhradené služby 375,11 eur a zaplatenie vzniknutej škody a) 214 eur ako rozdielu medzi predajnou cenníkovou cenou mobilného telefónu 215 eur a akciovou cenou mobilného telefónu 1 euro; b) 461 eur ako rozdielu medzi predajnou cenníkovou cenou mobilného telefónu 490 eur a akciovou cenou mobilného telefónu 29 euro.

Zmluva o poskytovaní verejných služieb a dodatok k nej (a to z 30.7.2012 aj z 1.8.2012) sú nepochybne spotrebiteľskými zmluvami a vzťahujú sa na ne ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Z ustanovenia § 544 Občianskeho zákonníka vyplýva, že účastníci si môžu pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti dojednať zmluvnú pokutu, ktorú je povinný zaplatiť účastník pre prípad porušenia povinnosti plynúcich zo zmluvy. Zmluvná pokuta je zabezpečovacím prostriedkom a vyjadruje peňažnú sumu, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi, ak poruší svoju zmluvnú povinnosť. Podstatnou náležitosťou dohody o zmluvnej pokute je určenie jej výšky alebo spôsobu jej určenia. Výška zmluvnej pokuty nie je zákonom limitovaná, nemôže však byť v rozpore so zásadou zakotvenou v § 3 Občianskeho zákonníka a teda nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi. Podstatným v tomto smere je, že takto dojednaná zmluvná pokuta zaväzovala odporcu k jej zaplateniu v prípade porušenia zmluvy počas celej doby viazanosti, teda 24 mesiacov a to aj v prípade, ak si účastník zmluvy plnil svoju povinnosť odoberať služby poskytované navrhovateľom, zo začiatku riadne platil ich úhradu, pričom v prípade nezaplatenia poslednej úhrady mal povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu stále v plnej výške. V tomto smere navrhovateľ nerozlišoval medzi prípadmi, kedy spotrebiteľ ukončí zmluvu jeden mesiac pred uplynutím doby viazanosti, alebo keď sa tak stane na začiatku doby viazanosti. V oboch týchto prípadoch je spotrebiteľ viazaný rovnakou výškou zmluvnej pokuty, čo je potrebné považovať za neprijateľné.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. (účinný k 2.11.2012), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Z vykonaného dokazovania súd vyvodil ten právny záver, že návrh bol podaný dôvodne v časti 375,11 eur za neuhradené služby. Je nepochybné, že medzi účastníkmi konania: navrhovateľom ako podnikateľom a odporcom ako fyzickou osobou nepodnikateľom boli uzatvorené dve zmluvy o pripojení v zmysle § 43 zákona o telekomunikáciách, dodatky k nim. Navrhovateľ v danej veci vystupuje ako podnikateľ, ktorý koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a odporca ako spotrebiteľ, ktorý nemá postavenie podnikateľa, a ktorý nemohol ovplyvniť podstatný obsah zmluvy a ani obsah všeobecných podmienok k tejto zmluve o pripojení. Súd dospel k záveru, že zmluvy o pripojení a dodatky k nim uzavreté medzi účastníkmi konania majú charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa zákona o ochrane spotrebiteľa a § 52 a nasl. občianskeho zákonníka. Vzhľadom na uvedený charakter postavenia účastníkov záväzkového vzťahu bol teda navrhovateľ povinný rešpektovať a riadiť sa ustanoveniami zákona o ochrane spotrebiteľa ako aj ustanoveniami o spotrebiteľských doložkách upravených v § 52 a nasl. OZ. Účastníci uzavreli spotrebiteľskú zmluvu podľa osobitého zákona - z. č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách. Ale súd má za to, že aj na takto dohodnuté záväzkové vzťahy je v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa potrebné uplatniť primerane ustanovenia Občianskeho zákonníka a výkladovo prihliadať i na smernice ES zaoberajúce sa právnym postavením účastníkov spotrebiteľského vzťahu.

Na základe zmluvy navrhovateľ vypožičal odporcovi 2 kusy SIM karty, ku ktorým bolo pridelené konkrétne telefónne číslo. Súd mal preukázané, že medzi účastníkmi došlo k uzatvoreniu dodatkov k predmetným zmluvám o pripojení, na základe ktorých navrhovateľ poskytol odporcovi a) dňa 30.7.2012 jeden kus mobilného telefónu značky HTC Desire C black za kúpnu cenu 1 euro; b) dňa 1.8.2012 jeden kus mobilného telefónu značky HTC One S za kúpnu cenu 29 euro. Podľa dodatkov k zmluve sa odporca

zaviazala uhradiť v prípade porušenia jeho zmluvných povinností a následného vypojenia SIM karty zmluvnú pokutu a to a) dodatkom z 30.7.2012 v sume 214 eur; b) dodatkom z 1.8.2012 v sume 461 eur. Zmluvné strany si dohodli, že zaplatením akejkoľvek zmluvnej pokuty nezaniká právo navrhovateľa na náhradu škody v plnom rozsahu. V obsahu dodatku nebolo nikde uvedené, že by zmluvná pokuta predstavovala výšku podmienenej zľavy z kúpnej ceny mobilného telefónu. Na základe takto zisteného skutkového a právneho stavu súd dospel k záveru, že medzi účastníkmi konania boli uzatvorené zmluvy o poskytovaní verejných služieb.

Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú všeobecné zmluvné podmienky poskytovania služieb, s obsahom ktorých bol odporca pri uzatváraní zmluvy riadne oboznámený. Nakoľko odporca neplatil riadne a včas za poskytované služby, vnikol mu nedoplatok podľa vyššie už uvádzaných faktúr v celkovej sume 375,11 eur za obdobie 8-10/2012. Navrhovateľ vyzval odporcu pokusom o pokonávku zo dňa 27.11.2012 o splnenie si povinností, zaplatenie neuhradených faktúr najneskôr do 11.12.2012. Odporca na pokus o pokonávku nereagoval zaplatením dlžnej sumy.

Navrhovateľ po tom, ako sú mu zamietané návrhy na zaplatenie zmluvnej pokuty pristúpil k zmene svojej procesnej aktivity tak, že už nepožaduje zaplatenie zmluvnej pokuty ale náhradu škody vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou cenou odpredaného mobilného telefónu a jeho akciovou cenou. V prejednávanej veci je tento rozdiel pri prvom telefóne v sume 214 eur (215 €-1€) a pri druhom telefóne v sume 461 eur (490 €-29 €).

Zo skutkového vymedzenia nároku navrhovateľa na náhradu škody vyplýva, že sa škody domáha z dôvodu porušenia povinností odporcu zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dobu minimálne 24 mesiacov. Súd posudzoval takto uplatnenú škodu v zmysle § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka a skúmal, či sú splnené všetky podmienky všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti: 1. protiprávny úkon, 2. spôsobenie škody, 3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou, 4. zavinenie. Občianskoprávna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť z porušenia zmluvných alebo iných záväzkových povinností, vtedy ide o tzv. zmluvnú alebo záväzkovú zodpovednosť. Môže však vzniknúť aj z porušenia iných zákonom uložených povinností, vtedy ide o tzv. mimozáväzkovú zodpovednosť. Ustanovenie § 420 o všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať tak na prípady záväzkovej, ako aj mimozáväzkovej zodpovednosti. Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnuté kumulatívne splnenie všetkých vyššie uvedených 4 predpokladov. Pri neexistencii čí len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná.

Pokiaľ ide o samotný vznik škody (druhá podmienka), v zmysle § 442 ods.1 OZ sa uhrádza skutočná škoda a čo poškodenému ušlo. Občiansky zákonník nedefinuje pojem skutočnej škody a ušlého zisku. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu.

To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí.

Podľa navrhovateľa mu vznikla škoda ako rozdiel medzi trhovou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou. Teda aj pokiaľ by bol splnený zo strany odporcu predpoklad protiprávneho úkonu, k uvedenej škode by nedošlo. Podľa názoru súdu za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky žalobcu tento predáva mobilné telefóny za nižšiu ako skutočnú cenu. Účel sledovaný teraz navrhovateľom podaným návrhom bolo možné dosiahnuť iným spôsobom (napr. podmienením právneho úkonu). Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou mobilného telefónu, tak nie je následkom (tvrdeného ale nepreukázaného) protiprávneho úkonu odporcu ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi navrhovateľom a odporcom. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany navrhovateľa reparovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nespĺnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu s odporcom vkladal. Súd si z tohto ustálil, že k protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa nedošlo, pretože tento za mobilný telefón obdržal dojednanú kúpnu cenu. S týmto záverom je spojené zároveň aj nespĺnenie tretieho predpokladu pre vznik škody (kauzálny nexus), lebo aj v prípade preukázania zavineného nezotrvania odporcu v zmluvnom záväzku po určitú dobu, dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku navrhovateľa (ako uplatnenej škody) by nebol tento protiprávny úkon ale kúpna zmluva s odporcom s obdržaním dojednanej kúpnej ceny. Z týchto dôvodov súd návrh v časti uplatnenej sumy 675 eur (214 € +461 €) z titulu náhrady škody zamietol.

Súd mal preukázané, že odporca bol v omeškaní so zaplatením sumy 375,11 eur za neuhradené služby, preto sa navrhovateľ oprávnenne domáha aj úhrady úroku z omeškania. Navrhovateľ si správne uplatnil výšku úroku z omeškania 8,75 % ročne od 12.12.2012(kedy sa dostal odporca do omeškania) v súlade s § 517 od. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. (8% -ných bodov + 0,75 %), preto mu ho súd i priznal. Vo zvyšku (t.j. v časti zmluvnej pokuty) súd návrh zamietol.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p. , ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa ust. § 149 ods. 1 OSP, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa ust. § 151 ods. 8 OSP, vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

Pri rozhodovaní o trovách konania súd vychádzal z § 142 ods. 2 O.s.p. a vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Skúmal, ktorý z účastníkov bol v konaní úspešnejší. Navrhovateľ žiadal priznať sumu 1050,11 eur a súd mu priznal len sumu 375,11 eur a vo zvyšku (675 eur) návrh zamietol. Súd posudzujúci pomer úspechu a neúspechu účastníkov konania zistil, že v konaní bol úspešnejším odporca. odporca si neuplatnil náhradu trov konania, preto mu súd ani žiadnu nepriznal.

Nakoľko si právny zástupca vedľajšieho účastníka konania uplatnil i trovy právneho zastúpenia, žiada ich uhradiť navrhovateľom, súd sa vyporiadal i s týmto nárokom.

Podľa §93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa §93 ods. 4, veta prvá O.s.p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba.

V tomto prípade má súd na mysli konkrétne otázku náhrady trov konania pre vedľajšieho účastníka. Súd vychádzal z čl.47 ods.2 Ústavy SR, v zmysle ktorého má každý právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom. Z uvedeného ústavného článku , ako aj z ustanovení § 93 ods.2 OSP, §18 OSP, §24 OSP, §25 OSP vyplýva rovnaké právo pre každého účastníka, teda aj vedľajšieho účastníka nechať sa v konaní zastupovať a to aj advokátskou kanceláriou, či advokátom. Základnou otázkou na rozhodnutie o náhrade trov podľa zásady úspechu vyjadrenej predovšetkým v § 142 ods. 1 O.s.p. vo vzťahu ku trovám právneho zastúpenia advokátom v tejto veci je to, či takéto trovy so zreteľom na skutkovú a právnu zložitost' predmetu súdnej ochrany sú alebo nie sú účelne vynaložené trovy, ak sa súčasne vezme do úvahy aj to, že právne zastúpené advokátom je združenie podľa zákona č. 250/2007 Z.z. Súd prihliadal už aj na zaužívanú súdnu prax pri rozhodovaní v obdobných sporoch, kde je odporcom spotrebiteľ a navrhovateľom je Orange Slovensko, a.s. Rozhodovanie o trovách konania je integrálnou súčasťou súdneho rozhodnutia ako celku a je samo osebe spôsobilé zasiahnuť do práva účastníka podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako to dôvodil aj Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len ESLP) v rozhodnutí zo dňa 6. 2. 1954 vo veci B. proti R., resp. v rozhodnutí zo dňa 7. 10. 2004 vo veci B. proti R. (č. 30428/96, resp. 7689/01). Základnou zásadou, ktorá ovláda rozhodovanie o náhrade trov civilného sporového procesu, je zásada úspechu vo veci vyjadrená v ust. § 142 ods. 1 O.s.p. V tejto zásade sa premieta myšlienka, že ten, kto dôvodne uplatňoval alebo bránil svoje subjektívne právo alebo právom chránený záujem, mal by mať právo na náhradu trov, ktoré pri tejto procesnej činnosti účelne vynaložil proti účastníkovi, ktorý do jeho právnej sféry bezdôvodne zasahoval. Súd v takomto prípade uplatňuje zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu). Predpokladmi, za splnenia ktorých vznikne nárok na náhradu trov konania, sú : a) plný úspech vo veci, ktorý sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozsudku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej, b) účelnosť trov potrebných na uplatňovanie alebo bránenie práva, c) čiastočný úspech vo veci zakladá nárok na pomerné rozdelenie náhrady trov konania alebo na to, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pričom nárok na čiastočnú náhradu trov konania sa vypočíta tak, že úspech účastníka konania, ktorému vzniká povinnosť na náhradu trov konania, sa odpočíta od úspechu účastníka, ktorému vzniká právo na náhradu trov konania a výsledok zakladá pomerný nárok na náhradu trov účelne vynaložených na uplatňovanie alebo bránenie práva a d) neúspech v pomerne nepatrnej

časti veci zakladá nárok na celú náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva, pričom pomerne nepatrná časť sa môže týkať nároku na príslušenstvo v časti uplatneného nároku, ktorá podľa súdnej praxe neprevyšuje 5 až 10 % z uplatneného nároku vyjadreného v peniazoch. Zásada úspechu vo veci znamená, že účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania. Posúdenie účelnosti pritom bude závislé od konkrétnych okolností tej - ktorej veci. Podstatou zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by v riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zaviniť alebo sa mu prihodila náhoda, ktorá ich vyvolala.

Z obsahu spisu mal súd preukázané, že vedľajší účastník vstúpil do konania oznámením doručeným súdu dňa 9.8.2014, pričom odporcu v oznámení označil len ako „žalovaný spotrebiteľ“ a uviedol spisovú značku a žiadal zaslať návrh s prílohami. V tej to súvislosti súd zastáva názor, že účastníci konania majú právo byť v konaní zastúpení advokátom, avšak majú právo len na náhradu trov konania proti neúspešnému účastníkovi konania potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Súd je teda oprávnený a zároveň povinný o uplatnenom nároku na náhradu trov konania individuálne rozhodovať z hľadiska ich účelnosti. Súd má z obsahu spisu za preukázané, že vedľajší účastník na strane odporcu dobrovoľne vstúpil do konania, pričom odporcu nekontaktoval. Na základe žiadosti vedľajšieho účastníka, súd prvého stupňa mu zaslať návrh na začatie konania. Vedľajší účastník sa následne vyjadril k návrhu a uplatnil si nárok na náhradu trov právneho zastúpenia. Vzhľadom na cieľ na úlohu vedľajšieho účastníka, ktorými sú ochrana spotrebiteľa je možné predpokladať, že tento disponuje znalosťami a vedomosťami v oblasti spotrebiteľského práva a preto je spôsobilým samostatne ochraňovať spotrebiteľa. Nutnosť a opodstatnenosť svojho právneho zastúpenia vedľajší účastník vôbec nepreukázal a nezdôvodnil ho z hľadiska účelnosti a hospodárnosti. Súd má za to, že takýto paušálny vstup vedľajšieho účastníka do bližšie nepoznaných konaní a udelenie všeobecnej plnej moci advokátovi na svoje zastupovanie v neznámom počte vecí nemôže byť prejavom naplnenia jeho cieľa a úloh ako občianskeho združenia pôsobiaceho na ochranu spotrebiteľov a taktiež to nemôže byť ani prejavom hospodárnosti jeho konania. Uvedené konanie vedľajšieho účastníka navodzuje stav, že spotrebiteľské združenie neslúži primárne záujmom spotrebiteľa, ale záujmom advokáta, ktorý si v paušálnych podaniach bez bližšej vedomosti o danom konaní (súd má namysli napríklad to, že ani raz nebol v kontakte s odporcom, v prospech ktorého chce vystupovať a hájiť jeho záujmy) do ktorého vstupuje automaticky vyčísluje aj náhradu trov právneho zastúpenia.

Vzhľadom na vyššie uvádzané úvahy súd dospel k záveru, že vedľajším účastníkom uplatňované trovy konania (za prevzatie zastupovania a vyjadrenie sa) sú neúčelne a nevhodné a preto mu ani nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia. Ako hlavný dôvod neúčelnosti a nevhodnosti súd vidí v tom, že v rámci rozhodovacej činnosti súdov sú prípady ako je tento konkrétny prípad (t.j. Orange Slovensko, a.s. vers. fyzická osoba ako spotrebiteľ, plnenie titulom náhrady škody ako rozdielu kúpnej ceny a predajnej ceny telefónu) už po dobu dvoch rokov rozhodované, rozhodnutia sú právoplatné a zverejňované na stránke Ministerstva spravodlivosti SR. A právny zástupca vedľajšieho účastníka vo svojom vyjadrení neuviedol žiadne nové skutočnosti na obranu odporcu okrem tých, ktoré sú súd známe z už zaužívanej súdnej praxe. Čiže súd si ustálil, že v tomto konaní bolo právne zastúpenie vedľajšieho účastníka nadbytočné a nevhodné.

V závere súd už len konštatuje, že nedošlo k porušeniu práva na právnu pomoc a rovnosti účastníkov garantovaného čl. 47 ods. 2,3 Ústavy SR, nakoľko predmetné trovy neboli účelne vynaložené, t. j. nepôsobili v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Súd ďalej vychádzal z toho, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa údajov registrácie Ministerstvom vnútra SR samotné združenie má v radoch členov osoby, ktoré majú právnické vzdelanie. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne názory zaujali vo svojich rozhodnutiach pr.: Krajský súd v Bratislave v rozhodnutí sp. zn. 5Co/26/2012 a sp. zn. 3Cob/259/2011, Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co/141/2012, Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 17Co/91/2012.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave, trojmo.

Základnými náležitosťami odvolania sú: všeobecné náležitosti (Z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.), proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.